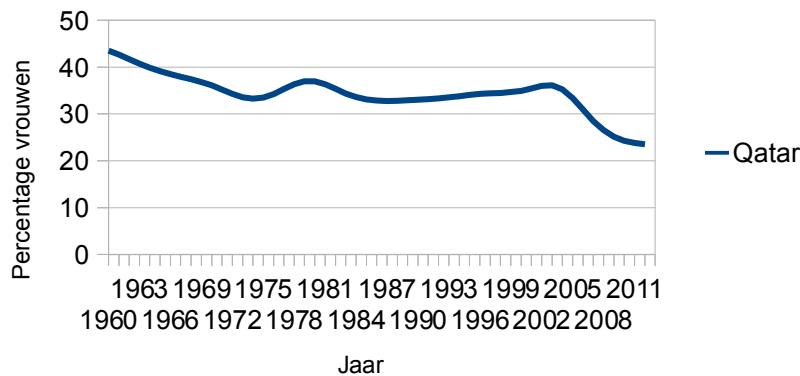

Vrouwenschaarste of mannenoverschot

Door: Rinske Bijl

Hoe zit het eigenlijk in China en India met de verhouding tussen het aantal mannen en vrouwen? Zijn de gevolgen van de lagere status van vrouwen en de Chinese eenkindpolitiek duidelijk zichtbaar in de bevolkingscijfers? Met die vraag in mijn achterhoofd downloadde ik een dataset van de Wereldbank, met daarin cijfers over het percentage vrouwen per land. China en India scoren inderdaad laag, met slechts 48.2 en 48.3% vrouwen in 2012. Maar er staan een aantal landen in het overzicht die nog veel lager scoren. Met als uitschieter het Arabische schiereiland Qatar. Hier is slechts 23.5% van de bevolking vrouw. Dat betekent dat er voor iedere vrouw drie mannen in het land wonen. Waar zijn de vrouwen van Qatar gebleven?

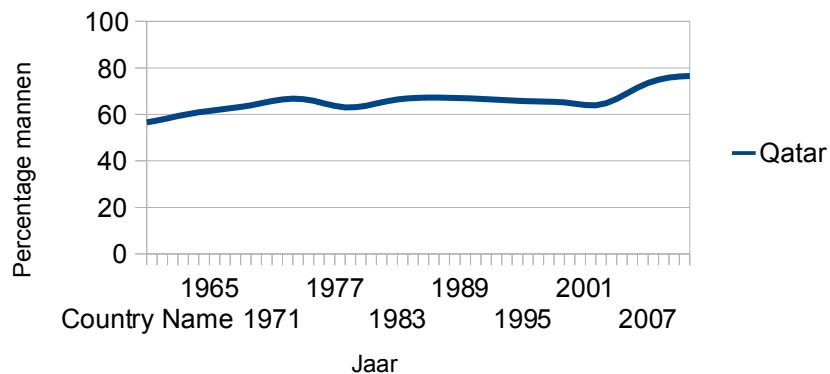
Waar zijn de vrouwen gebleven?

Wat weten we eigenlijk van Qatar? Het is een klein landje, met een oppervlakte van iets meer dan een kwart van Nederland, grenzend aan Saoedi-Arabië. Het is een absolute monarchie, met een grotendeels islamitische bevolking. De positie van vrouwen is er niet rooskleurig. Op de Gender Equality Index staat het land laag, op de 117e plaats. De ongelijkheidsindex is 0,546 – hoe hoger de score tussen 0 en 1, hoe groter de ongelijkheid. Ter vergelijking: India scoort nog iets slechter, op positie 132 met een index van 0,61 en China staat een stuk hoger op een 35e plaats met een index van 0,213.

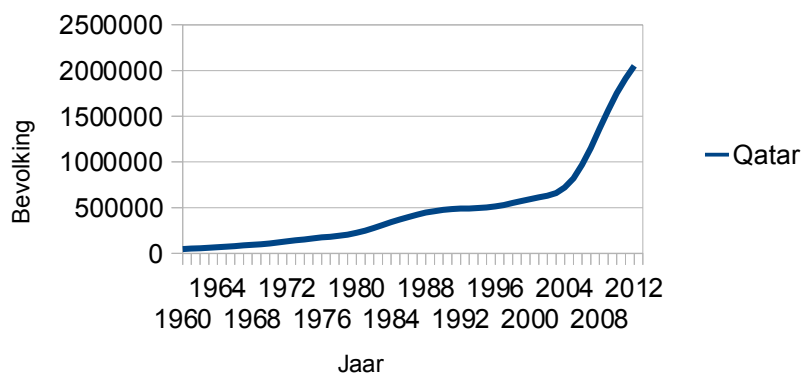
Toch is het met zo'n extreem scheve verhouding tussen het aantal mannen en vrouwen moeilijk voor te stellen dat hier iets vergelijkbaars als in China en India aan de hand is. Er zullen toch niet op zo'n grote schaal meisjesfoetussen geaborteerd worden? De oorzaak ligt heel waarschijnlijk ergens anders. Klopt de volkstelling misschien niet, worden vrouwen gewoon niet meegeteld? Hebben vrouwen daar een veel lagere levensverwachting? Trekken ze weg om elders werk te vinden? Of stellen we misschien de verkeerde vragen?

Waar komen de mannen vandaan?

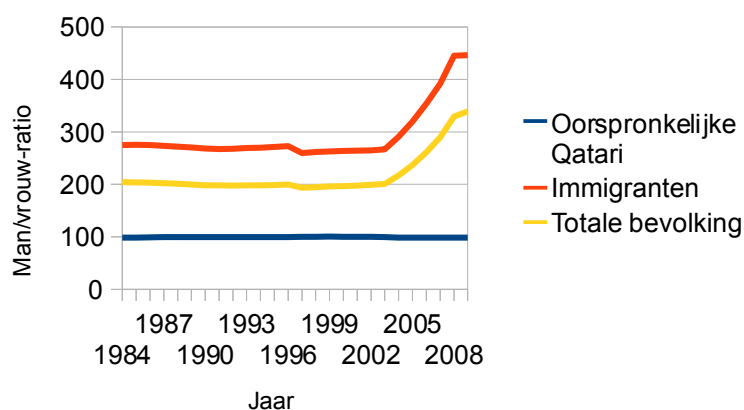
Wat gebeurt er als we de cijfers omdraaien? Hierboven dezelfde cijfers, maar een andere weergave. Zo zie je hoe je denken beïnvloedt wordt de manier waarop je de gevonden data weergeeft. Net als door de context waarin je naar data kijkt en je kennis over een onderwerp – ik was op zoek naar verschillen in India en China, met de oorzaken daarvan al in mijn achterhoofd. Maar uiteindelijk zegt bovenstaande grafiek natuurlijk net zo weinig over de oorzaken van de ongelijke verhouding in Qatar als de vorige grafiek. Echt interessant wordt het pas als we naar de absolute bevolkingsaantallen kijken.

Waar komen al die mensen vandaan?

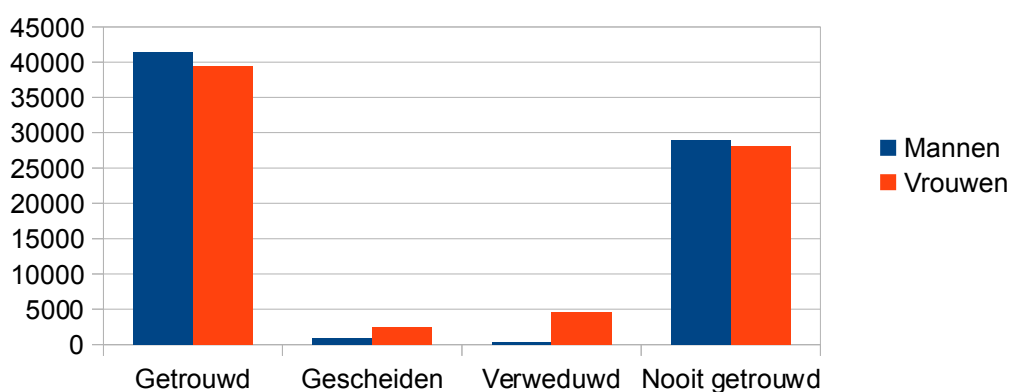
Hier zijn we dat de bevolking van Qatar razendsnel is toegenomen, van 47.316 inwoners in 1960 tot 2.050.514 in 2012. Een korte zoektocht op internet leert al snel dat dit komt door immigratie vanuit met name andere Arabische landen, India, de Filipijnen, Iran, Pakistan, en het Verenigd Koninkrijk. En dat heeft natuurlijk te maken met de olie- en gasindustrie, die 60% van het BBP uitmaakt. Dat deze immigranten vooral mannen zijn wordt helemaal duidelijk in de volgende grafiek.

Het zijn de immigranten!

Altijd fijn als je iemand anders de schuld kan geven. Onder de oorspronkelijke Qataarse bevolking schommelt de man/vrouw-ratio al jaren gewoon rond de 100. Er worden dus geen meisjesfoetussen geaborteerd of vrouwen het land uitgejaagd. Nu we weten hoe we het extreem lage percentage vrouwen in Qatar kunnen verklaren, kunnen we de echt interessante vragen gaan stellen. Wat betekent dat voor een land, dat er voor iedere vrouw drie mannen zijn? Leuk voor vrouwen, om zoveel keus te hebben? Of moeten ze de hele dag gefrustreerde mannen van zich afslaan die geen vrouw kunnen krijgen? Wat betekent het voor mannen, om zoveel concurrentie te hebben op liefdesgebied? Met data kunnen we alvast een tipje van de sluier oplichten.

Huwelijkse staat oorspronkelijke Qatari

Op het eerste gezicht valt het blijkbaar dus wel mee voor de Qataarse mannen. Er zijn zelfs iets meer mannen dan vrouwen getrouwd. Er is wel een groot aantal niet getrouwde mannen en vrouwen, maar deze zitten vooral in de leeftijdsgroep van 15 tot 24 jaar. En de immigranten? Van de mannelijke immigranten is 68% getrouwd. Ook geen dramatisch percentage overblijvers dus. Nu op naar Qatar voor de verhalen van de mannen en vrouwen daar over hoe het is om in een land te wonen met zo weinig vrouwen. Of zo veel mannen dus eigenlijk.